

[Fibiger.]

minister saa indtrængende, jeg kan, at man faar Vaccine til Stede i saa store Mængder, at alle Besætninger kan blive behandlet, saa man derved kan undgaa en ny Epidemi.

Det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen talte om, at der skulde være en Grænse, saadan at der til en Landmand ikke kunde udbetales mere end f. Eks. 1 000 Kr. Jeg forstaaer slet ikke Bevæggrunden til dette, og jeg synes, at den Bemærkning kunde det ærede Medlem godt have sparet, for hvis en Mand har en Besætning paa 200 Køer og mister de 20, kan han være akkurat lige saa daarligt stillet som den Landmand, der har 10 Køer og mister de 2. Hvorfor skulde han saa ikke have den samme Erstatning som den anden forholdsmæssigt? Jeg holder i det hele taget ikke af, at man herfra eller andetstedsfra prøver paa at sætte en Kile ind i Landbruget, saaledes at man siger, som man gjorde ved Svineordningen, at 40 000 Kr.s Grundværdi skulde nogenlunde være Normen for, hvor stort et Landbrug maa være her i Landet. Og hvad angaar Formue- og Indtægtsgrænsen, saa ved jeg heller ikke, om det er et Spørgsmaal, som man behøver at drøfte her.

Med Hensyn til de 5—6 Mill. Kr. til Smørfonden tror jeg, at det ærede Medlem misforstod det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen; jeg tror ikke, det var det ærede Medlems Mening, at man skulde tage disse Penge og udbetale dem til Landmændene nu i Stedet for at tage dem af Statskassen. Jeg mener, at disse 5—6 Mill. Kr. er Landbrugets; noget andet er, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Løje i, at det er ubegrindeligt, at de Penge stadig ligger der, hvorfor man fra Mejeriorganisationernes Side ikke for længst har udbetalt dem, men bliver ved at spare Penge op; der kan saa sandt være Brug nok for dem ude i Bedrifterne, navnlig nu, da Mund- og Klovesygen har sat ind og Indtægterne er blevet smaa. Det var derfor passende, at man udloddede dem i næste Uge, saaledes at man kunde mærke, at der dog kom nogle Mælkepenge hjem, hvor Mælkemængden paa Grund af Mund- og Klovesygen har været saa stærkt svingende. Det har altsaa min fulde Tilslutning. Det kan være, det kan frugte, naar Hr. Overgaard, som er Formand for Mejeriorganisationerne, hører, at der her fra Rigsdagens Talerstol er udtalt Ønske om, at disse Penge snarest mulig udbetales.

Paa vore Pladser fandt vi i Dag en Henvendelse fra L. S. til Regering og Rigsdag angaaende Foranstaltninger mod Mund- og Klovesygen. Bl. a. foreslaar man at

nedsætte Amtsskatterne. Ingen kan være i Tvivl om, at mit Parti og jeg er stærke Tilhængere af, at saavel Amtsskatter som de sognekommunale Ejendomsskatter bliver nedsat snarest muligt og mest muligt, men jeg tror, man vilde forfuske Sagen ved at nedsætte Amtsskatterne i Anledning af den nuværende Epidemi. Jeg tror, jeg tør sige, at uanset om der er Mund- og Klovesyge eller ej, var det paa Tide, at Regeringen fremkom med et Forslag om en betydelig Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter. Jeg ved, at Spørgsmaalet ligger i Skattekommissionen, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Regering, at den, inden Rigsdagen hjemsendes, tager dette Spørgsmaal op og fremsætter et særskilt Lovforslag derom, saaledes at Ejendomsskatterne blev nedsat til det halve, saa at man inden Valget kunde se Regeringens gode Hensigter. Jeg mener ikke, at Amtsskatterne skal nedsættes blot for eet Aar, det skulde være noget varigt.

Efter disse Udtalelser vil man forstaa, at mit Parti er meget tilbøjeligt til at give Tilslutning til, at der ydes en rundelig Erstatning til de Landboere, hvis Besætninger er ramt af Mund- og Klovesygen; og jeg henstiller, som sagt, at man har Opmærksomheden henvendt paa, at der fremstilles saa megen Vaccine, at man til Gavn for Landbruget og derved for hele Samfundet kan undgaa saa store Epidemier, som den, vi nu har.

N. P. Andreasen: I Modsætning til den ærede sidste Taler (Fibiger) vil jeg udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Landbrugsminister har drøftet hele dette Spørgsmaal med Landbrugsraadet. Ved et saa vanskeligt Spørgsmaal som det, der her er Tale om, er det i hvert Fald for mig en stor Tryghed at vide, at den højtærede Minister har forhandlet med de Folk, der staar midt i Landbrugsarbejdet.

Paa mit Partis Vegne kan jeg udtale, at vi kan tiltræde Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Naar man ikke er kommet ind paa en mere vidtgaaende Erstatning, men er blevet staaende ved Erstatning i Tilfælde af Død, skyldes det de mange Vanskeligheder, der ellers vilde frembyde sig. Principielt er jeg personlig enig med dem, der har talt om, at Hjælp til Selvhjælp vil være det bedste i dette som i saa mange andre Forhold, men som hele Stillingen er inden for Landbruget i Øjeblikket med Hensyn til dette Spørgsmaal og flere andre, vilde vi være meget betænkelige ved at gaa ud i Landbruget og